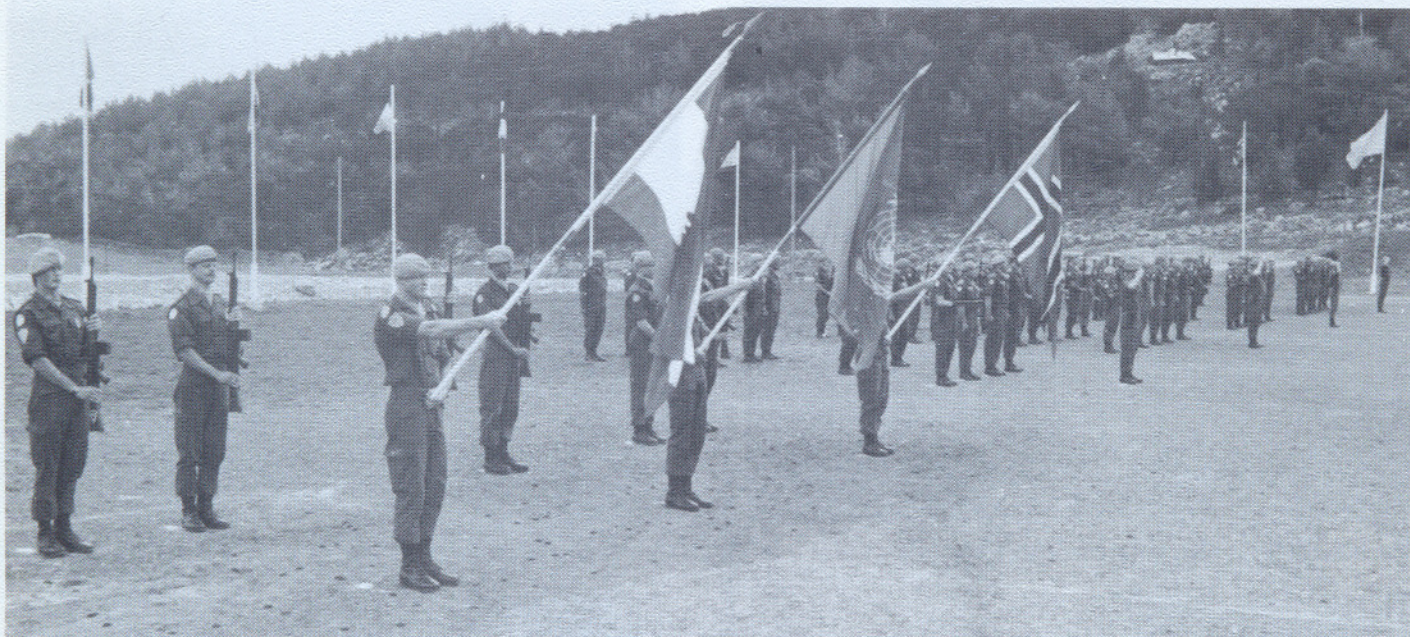

Medaljeparade

Norbatts medaljeparade ble en festforestilling

Oberstløytnant Bruland delte ut medaljer i Kp.A.

Force Commander, generalløytnant Lars-Eric Wahlgren under Norbatt XXII's medaljeparade

Et artig innslag. Framvisning av gamle norske uniformer

Radio Norbatt

Ficenschaou og Eckhardt fra tropp 2, Kp. B. satte ny maratonrekord på Radio Norbatt. 109 timer!

Det første vi hørte hver eneste morgen var Radio Norbatt. Den ene morrakvisten knallhard rock som jaget søvnen ut av oss, en annen dag rolig musikk som gjorde det enda verre å komme seg ut av senga. Vår egen nærradio fikk alle et forhold til, enten det var som plagsomt bråk eller underholdning og informasjon.

I løpet av kontigent 22 ble mange med på Radio Norbatt. Enkelte ildsjeler var det jo som gikk igjen, men det var mer det at mange nybegynnere fikk prøve seg som kjennetegnet den. Både på godt og vondt. Få var det i hvert fall som ikke hadde det moro.

Etter en litt treg start og mye fomling med nyoppdagede brytere og spaker, kom det hele mer i gjenge ved juletider. De fleste husker vel programmet med besøk hos obersten og presten tidlig første nyttårsdag. Senere kom det flere andre gode programmer, mange av dem ønsket ut og forberedt under lange og kjedelige vakter. Likevel var det et program som få glemmer. Innsamlingsaksjonen til FN-soldatenes hjelpefond og barnehjemmet i Rachaiya El Foukhar. Et kjempeløft og kollektiv storinnsats fra 20 av radiomedarbeiderne, som i to dager organiserte og gjennomførte aksjonen. Resultatet på 15 tusen dollar var vel en overraskelse for de fleste.

Uka etter var det duket for maratonsending. Og som vi alle husker satte Blat-gutta Figenschaou og Eckardt ny rekord med 109 timer. Å holde en radiosending i fire og et halvt døgn står det respekt av.

Sett under ett fungerte Radio Norbatt godt. Både som informasjonskanal når nyheter og briefere skulle ut i Norbatt, og som et samlingspunkt uansett hvor du befant deg i AO. En dag får vi også kanskje høre en "Radio Norbatt-stemme" i NRK?

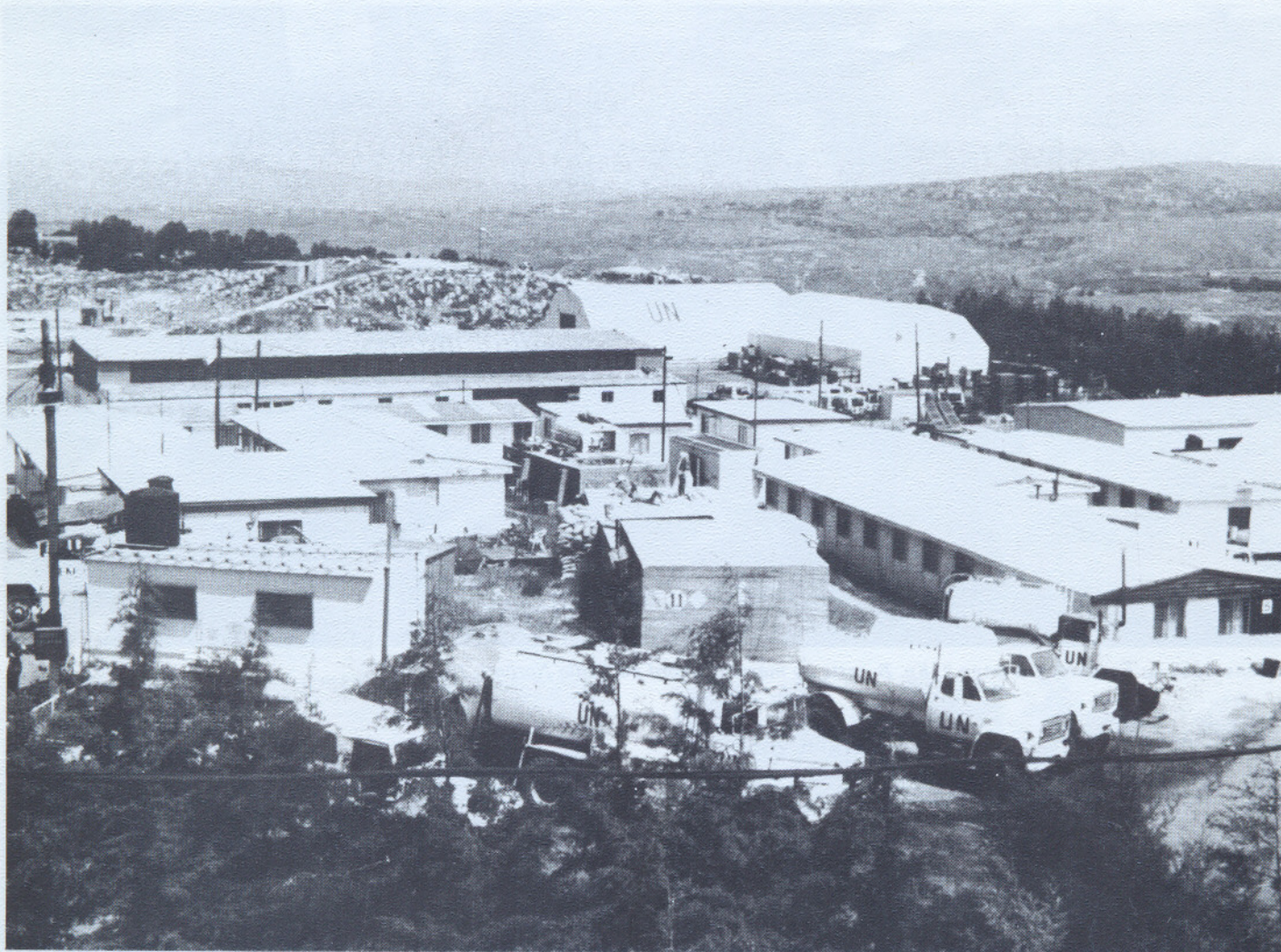

Skarud og Kvarstad fra tropp 1, Kp. B. under innsamlingsaksjonen

Stor stemning i sekretariatet etterhvert som innsamlingsaksjonen skred frem

NORMAINTCOY

Hva hadde UNIFIL vært uten kjøretøy? Til stidighet møter man i AO de hvitmalt bilene med UN merket på. Kontinuerlig er UNIFIL i bevegelse fra et mål til et annet.

Alt dette materiellet trenger vedlikehold. Når man tenker på slitasjonen kjøretøyene utsettes for på Libanons hardhendte veier, når man tenker på alle milene som daglig kjøres, så skjønner man ganske raskt at uten skikkelig vedlikehold stopper ganske raskt hjulene.

Her kommer NORMAINTCOY - NORWEGIAN MAINTENANCE COMPANY - inn i bildet. En helt nødvendig brikke i UNIFIL systemet. Kommer du til byen Tibnine ca. halvannen times kjøring fra hovedkvarteret i Naqoura, finner du Camp Scorpion hvor NORMAINTCOY holder til. Nesten 160 nordmenn finner du innenfor leiområdet. Leiren blir kalt Camp Scorpion fordi det ble funnet skorpioner da leiren ble satt opp i 1978. Leiren ligger like ovenfor det irske hovedkvarteret Camp Shamrock. NORMAINTCOY ligger nemlig i bataljonen til irerne. Kompaniet er delt inn i 5 tropper. Den største troppen er kjøretøytroppen

som består av bilmekanikere og annen teknisk ekspertise. Så har vi en lagertropp som har ansvaret for et delelager på mange tusen deler. Videre en sambandstropp som tar seg av reparasjon og vedlikehold av sambandsmaterieell og optisk materiale. Videre en spesialtropp med aggregatmekanikere, sveisere og elektrikere. Til slutt en stabstropp bestående av alt fra kontorpersonale, adm. personell verkstedkontor ansatte til kokker, rørleggere, sjåførere, sanitetsoffiser og feltprest.

I NORMAINTCOY befinner det seg altså mye fagteknisk ekspertise! Her reparerer ekspertene de meste. Det umulige tar bare litt lenger tid!

Men det er ikke bare vedlikehold og reparasjoner kompaniet driver med. Det er også et instruksjonsteam som reiser rundt og underviser og rettleider personell i de forskjellige battaljonene i rett bruk og vedlikehold av materieell. Det arrangeres også spesielle tekniske kurs. Kompaniet har også en egen bergingsseksjon som tar seg av forskjellige bergingsoppdrag for UNIFIL kjøretøy og også sivile kjøretøy i området.

NORMAINTCOY er et meget aktivt kompani med mange gjøremål. Når man bor så tett sammen 160 mennesker blir man godt sammensveiset. De forskjellige battaljonene er vant med å få hjelp når de kommer til NORMAINTCOY.

Kompaniet yter også en god del humanitærhjelp til Tibnine og landsbyene omkring. Kompaniets tekniske ekspertise kommer også lokalbefolkningen til gode. Jevnlig repareres byens søppelbil, politibil og sykebil. Landbrukskollektivet i området støttes og hjelpes med alt fra drivstoff til reservedeler. Bergingsseksjonen er stadig ute på sivile oppdrag både når det gjelder kjøretøy som trenger assistanse og når det gjelder løfteopdrag. Det er flere sivilt ansatte i leiren som er til opplæring og hvis tekniske kompetanse de oppnår gjennom kompaniet skal komme deres egne til gode. Alt dette ved siden av pengestøtte til spesielle prosjekt.

Kompaniet har et meget godt renommé blant lokalbefolkningen.

NORMAINTCOY er også kjent for sitt glimrende kjøkken. Mange er de gjestene fra andre battaljoner som er innom for å spise. Derfor kalles vi også for "Lunchmaintcoy". Det er vanskelig å tjenestegjøre i kompaniet og holde vekta!

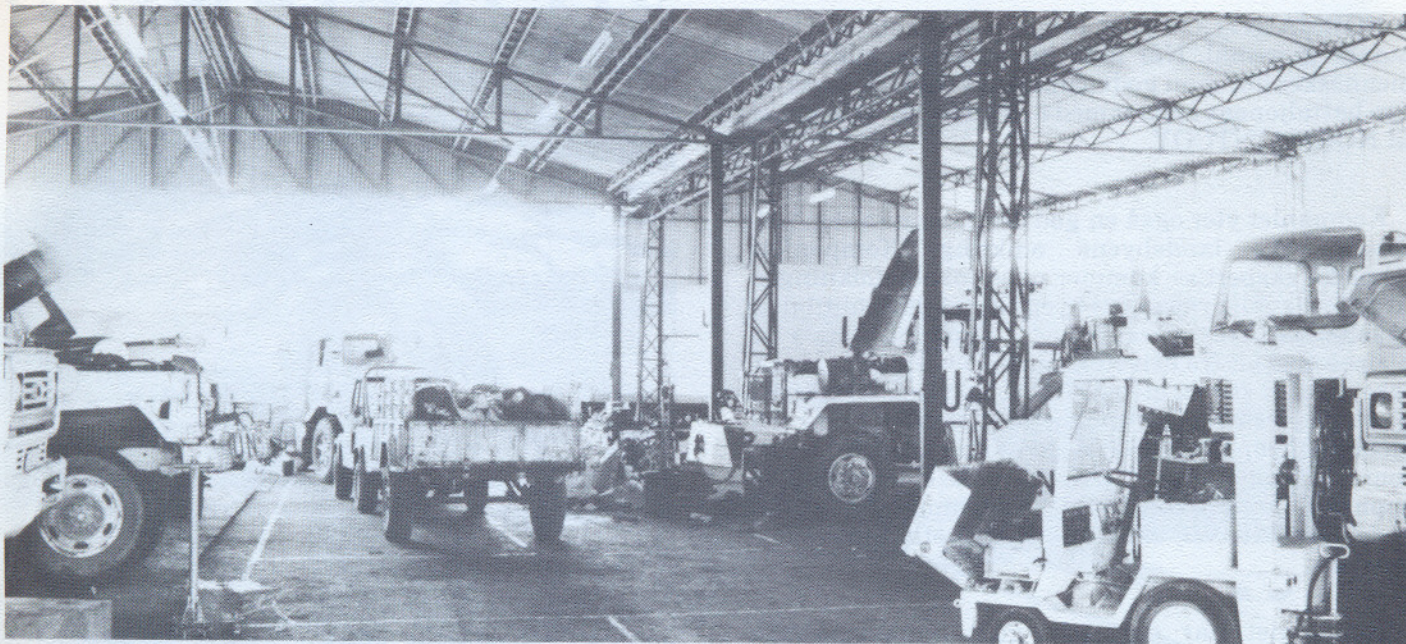
Det er med stolthet personellet i NORMAINTCOY bærer sitt karakteristiske emblem på venstreuniformsarm, en skorpion i gullsnitt.

På vakt utenfor Camp Scorpion

Bilkirkegården i NMC

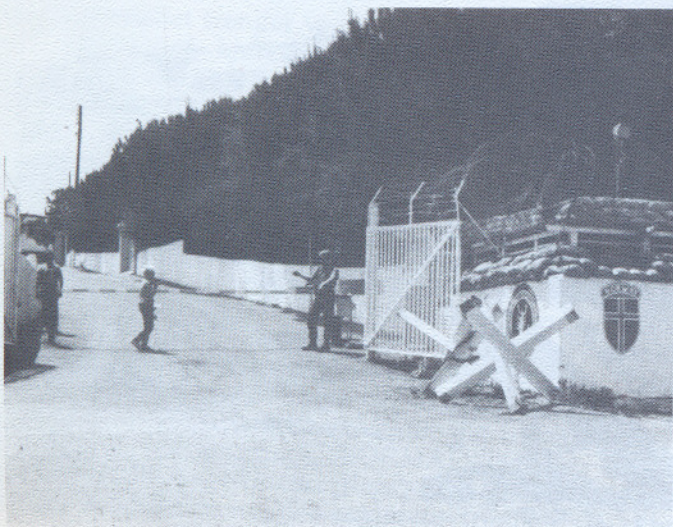
I denne hallen får bilene nytt liv under kyndige hender

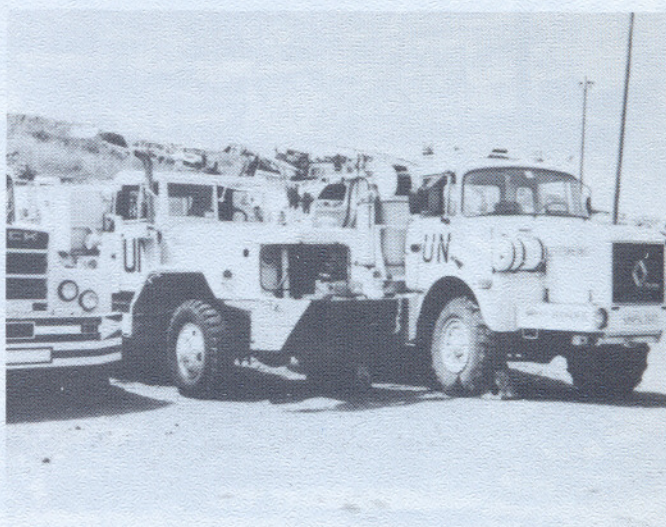
PXer i NMC har bra utvalg og er en populWr handleplass

HQ i tibnine, med OP-tårn på taket

Som i andre UN-leire, er sikkerheten i NMC prioritert

fra en kraftig bilpark

e
g
to
h

in
fo
sk
is
lib

N

be
sta
ytr
ko
ho
S
spr
na
adr
ger
frit
-S
pos
slip
kon
sple

NAQOURA

UNIFILS hovedkvarter ligger ved kysten, like nedenfor lands- byen Naqoura, og nær den israelske grensen i sør. HQ ble opprettet i en gammel, nedlagt tollstasjon, og har siden vokst til en liten landsby med hvite bygninger og frodig vegetasjon.

Paradoksalt ligger styrkens hovedkvarter ikke innenfor UNIFILs AO. Det skyldes at forutsetningen for deployeringen i 1978 aldri ble oppfylt - at UNIFIL skulle fylle tomrommet etter de tilbaketrekkende israelske styrkene, og utgrupper helt ned til den libanesisk-israelske grensen.

NORCONTICO

Norge har ingen egen avdeling ved HQ, men en betydelig gruppe nordmenn fyller posisjoner i ulike stabselementer i Naqoura. Administrativt er de tilknyttet det såkalte Norcontico-elementet, og MP-kompaniet iberegnet er det femti nordmenn ved hoved- kvarteret.

Selv om de norske tjenestegjørende i Naqoura er spredd på en rekke avdelinger og kontorer, har de to naturlige samlingspunkt. Norcontico-kontoret, som er administrasjonskontor for hele den norske kontingenten, og Norway House - et sosialt møtested på fritiden.

—Sjøen, været, friheten her nede, ja, det er mye som er positivt ved tjenesten her i Naqoura. Og i tillegg slipper vi jo splint- vesten, flirer gutta på Norcontico-kontoret. —Vi har en meget variert tjeneste og et godt spleisa kameratskap, forteller løytnant Terje Jensen.

Han og de tre andre, Børge Solem, Tom Erik Stensvik og Jostein Utstrand kan ikke tenke seg å bytte tjenestet med hverken Norbatt eller Normaintcoy.

Sjefen på Norcontico-kontoret, som fungerer som den norske kontingentsjefens høyre hånd, er ass. norcontico, major Odd A. forsmo. —Som koordineringssentral for hele den norske kontingenten blir det for det meste administrativt arbeide. Dette er jo arbeide som man ofte ikke legger merke til gjennom konkrete resultater for eksempel oppe i Norbatt. Avstanden gjør også sitt til at vi er ukjente for mange av de norske soldatene. Oppfatningene om hva vi gjør her nede blir derfor ganske forskjellige, sier major forsmo.

Men at nordmennene på Norcontico-kontoret har hendene fulle er lett å se. I kontigent 22 er det spesielt alle besøkene fom har krevd tid. På fem måneder kom det 80 personer som skulle bli tatt hånd om på beste måte.

Tjenesten i Naqoura skiller seg ikke bare på grunn av beliggenheten ved havet ut fra tjenesten i Norbatt og Normaintcoy. Det er her det internasjonale UNIFIL-samarbeidet virkelig settes på prøve. Man er derfor i større grad avhengig av gode spåkkunnskaper. Selv om nordmennene sammen med italienerne er færrest i Naqoura, har de flere ganger markert seg positivt. Og da nettopp gjennom det de er kjent for. Den gode servicen.

Norge har også 16 personer som tjenestegjør i MP-COY. Avdelingen ledes av en nordmann, oberstløytnant Henry Johansen.

OPERASJONER

UNIFILs operasjonsavdeling er den som kanskje først blir trukket fram, og best kjent. Opsen er midtpunktet, og nervesenter for hele UNIFIL-styrken. Avdelingen består av flere celler som samband, planlegging og etterretning. Norge har fra 1988 hatt stillingen Chief of Staff, en stilling som kontingentsjef oberst Johannes Lunder i dag har.

Norge har også stillinger i operasjonssentralen. Oberstløytnant Trond Solvang er NK i Operations Branch, og major Botten er vakthavende offiser.

FORSYNINGER

UNIFIL har to forsyningsbataljoner og to verkstedkompanier. Logistics ved HQ er sammensatt av offiserer fra alle bidrags- ytende nasjoner unntatt Italia, og har en fransk oberst som sjef.

I alt er det 20 nordmenn ved forsyningsavdelingen deriblant NK, oberstløytnant O. Dahle.

Den største enkeltgruppen av nordmenn innen Log er ved transportelementet, Movement Control. Seks nordmenn gjør tjeneste ved MovCon - noen ved HQ i Naqoura, og dessuten i Beirut og Tyr. Mye av arbeidet finner sted i Israel, hvor fly og skipslaster skal tas imot, vesentlig i Tel Aviv og Haifa.

Litani, et engelskspråklig månedblad for UNIFIL, har en norsk NK. Det er major Mauritz Mortensen.

I tillegg til de militært ansatte i Naqoura finnes det også en rekke sivilt ansatte. En god del nordmenn jobber i Field Service, en avdeling i FN som sender folk ut i felten flere steder i verden. De er for det meste ansatt i tekniske jobber, som for eksempel elektrikere eller radiomekanikere.

Oberst I Johannes Lunder tok over som kontingentsjef i midten av mars

ass. Norcontico, major Forsmo med siste innskjøp i bilparken

Nordmenn i MP-coy slapper av med havet i bakgrunnen

Norway House er et fast samlingssted for nordmenn i Naqoura

FMR

Alarm i Norbatt. Truende opptreden fra en av partene i vårt område fører til at bataljonen ber om støtte fra UNIFIL. Bare timer senere er Force Mobile Reserve på plass. Raske, effektive og særdeles avskrekkelige i Sisuene roer situasjonen seg fort ned ved deres ankomst. FMR, UNIFILs brannkorps, er støttespiller alle bataljonene i den fredsbevarende styrken i Libanon vet å verdsette.

Norbatt har tidligere vist at vi har ressurser nok til selv å løse de tilspissede situasjonene som oppstår. Som regel er det hele avklart før FMR kommer til stedet. Deres oppgave i Norbatt blir derfor mer å vise seg fram, ha en dempende effekt på partene, slik at vi får en stabil og rolig situasjon i området.

FMR ble tilkalt til Norbatt etter at DFF/GSS deporterte 37 sivile fra Cheeba. Tropp 3 i Kp. B gjorde hva de kunne for å motarbeide deportasjonene, i tillegg til at Kp A stengte 4-26 CP. I den spente situasjonen som oppsto på Norbatt om FMR-støtte, og siden holdt de til på 4-8. FMR trives godt i Norbatt, selv om innkvarteringen i begynnelsen var under enhver kritikk. Bare madrasser på gulvet, ingen dør i prefabene, og vinduer var det så som så med. Dette ble det etterhvert ordnet opp i.

FMR hadde daglige patruljer rundt om i Norbatt AO. Hensikten er å vise seg fram. Vise alle at UNIFIL er mer enn en nasjon. Det er verre å lage vanskeligheter for sju nasjoner enn for en. Og hvis noen for eksempel skulle prøve å trenge seg gjennom en CP, er FMR raskt på plass for å støtte CP-mannskapet.

Bakgrunnen for at FMR ble opprettet var et vold-

somt sammenstøt mellom FN-soldater og "armed elements" i 1986. Fem franske soldater ble drept og et tyvetalls såret. Episoden viste tydelig svakhetene ved FN-avdelingens oppsetning og utrustning i alvorlige episoder. Etter dette ble slagkraftige Force Mobile Reserve opprettet.

FMR skall bestå av ni befall og 175 korporaler og menige. Avdelingen er oppsatt med 17 kjøretøyer. En kommandovogn, ti finske "Sisu" hjulgående pansrede personellkjøretøyer og seks franske Panhard PPKer.

Norge har i alt 30 mann i FMR. Blant dem tre befall.

Fra sitt hovedkvarter ikke langt fra Quana i Fijibatt, skal FMR nå fram overalt i UNIFIL AO i løpet av en time eller to. Det er nettopp mobiliteten og de raske forflytningene som er styrken til FMR.

—Noe av det beste ved å være i FMR er at vi får se store deler av Sør-Libanon. Den ene dagen ute ved kysten, den andre her oppe i fjellene i Norbatt. Vi ser forskjellige bedre og opplever en god del, forteller Morten Bjørge, Tommy Lorentzen og Espen Sundgot.

De tre kunne ikke tenke seg å tjenestegjøre noe annet sted enn i FMR. -I vår avdeling opplever vi ikke rekruttskolen på nytt. Antrekkbestemmelsene er noe friere, og holdningen etter vår mening bedre. Miljøet blant oss er god. Det har også ført til at alle har søkt rekap, sier de. Gutta i FMR merker også forskjellene på bataljonene i UNIFIL. Det er spesielt i CP-tjenesten de synes Norbatt utmerker seg. Her er kontrollen god og postene virker som de skal.

FMR under tailingoppdrag i Norbatt

Fra minnehøytidligheten i Camp Grotle etter ulykken

Oberst Karlsen i samtale med kaptein Brændsrød. forrest på Sisuen sitter den norske troppsjefen i FMR, løytnant Holm

Småplukk

Løytnant Jørgensen og løytnant Schei på besøk i en sivil restaurant

Arne Domnerius med andre gjorde stor lykke i Norbatt

Men størst suksess hadde utvilsomt Great Garlic Girls

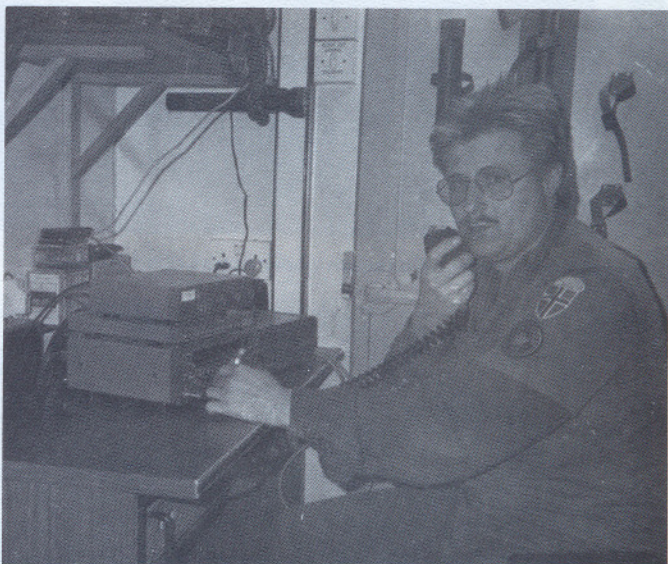
Mailflight med Itair

Katter får man fort nok av her nede

Fra julefeiringen i Ludvig Bar i Saqi

Odd Vaaden på plass med amatørradioen

Speidere fra Hasbaiya la under en sermoni med en krans på ulykkesstedet der Arild Grotle mistet livet

Generalmajor Dagfinn Danielsen under inspeksjon i Norbatt

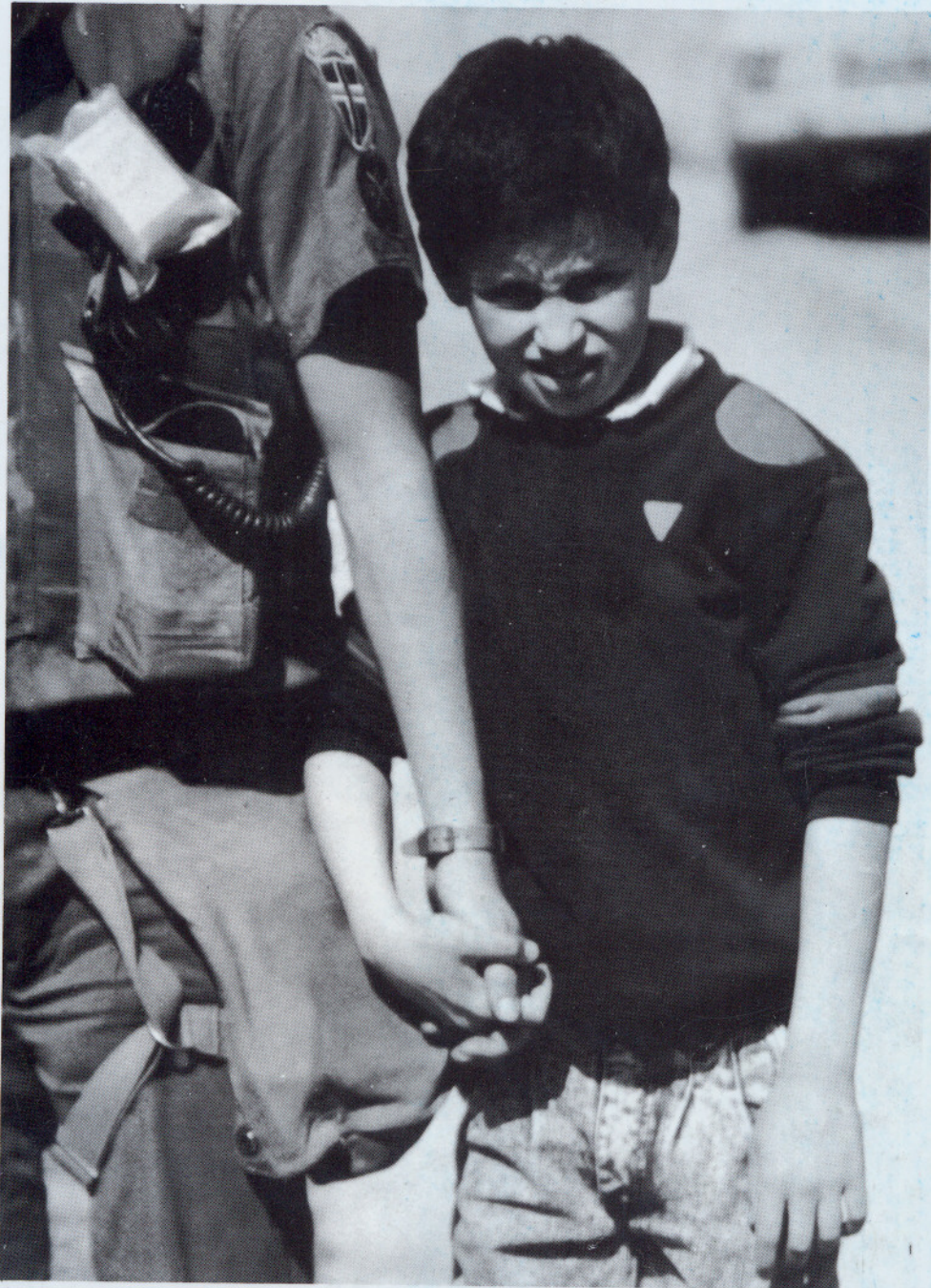
Klagemuren i Jerusalem fikk vi se på bibelturen

Oberst Gram-Skarland fra FDI-4 på besøk i Norbatt

Et velkjent syn i Ebel Es Saqi

NOBELS FREDSPRIS
BLE 10. DESEMBER 1988
TILDELT
FN'S FREDSBEVARENDE STYRKER